

Laura Sandi

ČUDESNA SUDBINA

Lede Rotko

Prevela s italijanskog
Gordana Breberina

■ Laguna ■

Naslov originala

Laura Sandi

BISCOTTI AL MALTO FIORE PER UN MONDO MIGLIORE

Copyright © 2009 Arnoldo Mondadori Editore S.p.A.,
Milano
Translation copyright © 2010 za srpsko izdanje, LAGUNA

ČUDESNA SUDBINA
LEDE ROTKO

Knjiga br. 15

Smeši mi se najlepša žena koju sam ikada videla.

Prilazi joj neka veoma ljubazna devojka u belom i nežno me uzima iz njenog naručja. Ona me umi i obuče, krajnje pažljivo, a onda me stavi u providnu kutiju i odnese u sobu punu drugih providnih kutija, istovetnih kao ona u kojoj sam bila ja.

Zidovi sobe bili su od stakla. Mnoštvo nasmejanih ljudi, s druge strane stakla, gledalo je unutra pokazujući jednu providnu kutiju blizu moje. Svi su se smešili najviše što su mogli.

Najednom drugi kraj te svetine zatitra i drhtaj se prenese do prvog reda; ličilo je na strujni udar, ali od mesa, kao kad podrhtavaju mišići. Nešto ljudsko prolazilo je kroz svetinu komešajući je. Dva srdačna lica u prvom redu, u kome su se svi smešili, razmaknuše se. Na zid najbliže mojoj providnoj kutiji spustiše se dlanovi najlepšeg čoveka koga sam ikada videla. On me pogleda i usnama mi reče nešto okruglo što bi, da je moglo, imalo ukus još toplog sipkavog testa i ječmenog slada. Onda uđe u prostoriju i uze me u naručje.

Odnese me u jedan sobičak.

Najlepši čovek koga sam ikada videla pritisnu okruglo dugme; ono zasija mutnom svetlošću i vrata se zatvoriše. Malo smo se zatresli kad smo krenuli naviše, a onda se zauštavismo, jedva primetno odskočivši. Vrata se otvoriše i zableštaše.

Krenusmo niz ružičasti hodnik koji je mirisao na maslac.

Na vratima s jedne i druge strane hodnika stajale su lepe i nasmejane žene s rukom na zategnutom i savršeno okruglom stomaku ispod sjajnog i glatkog kućnog ogrtača. One me pozdraviše kao nekog malog mesiju.

Najlepši čovek koga sam ikada videla nastavi mekim korakom do poslednjih vrata, otvori ih i uđe.

Prostorija je bila priyatno topla i biskvitno tamnožuta. Divno provetrena i čudesno rascvetana.

Ležerno opružena na krevetu, najlepša žena koju sam ikada videla ispruži ruke ka meni i, očiju prepunih rose, nastavi tako da ih drži sve dok me nije uzela u naručje.

Najlepši čovek koga sam ikada videla sede na krevet pored najlepše žene koju sam ikada videla. Zajedno me pogledaše.

„Ovo je nešto najlepše što sam ikada videla“, reče najlepša žena koju sam ikada videla.

„Ovo je zaista nešto najlepše što sam ikada video“, reče najlepši čovek koga sam ikada videla.

Onda oboje zagrizoše savršeno okrugao i narandžast keks koji su držali u ruci i nasmešiše se. Razleže se priyatna muzika, na-na-na-nana-nana-na... „Keks sa ječmenim sladom Cvet. Za jedan bolji svet.“

Zažmurih.

Imala sam razloga da budem spokojna.

Zaista nisam mogla da se rodim u boljem svetu.

Ali prevarila sam se.

Neki sasvim običan muški glas reče: „Stop! Dobro je bilo. Odlično, ljudi. Devojčica je na kraju čak zaspala, savršen završni kadar... Sve i da smo hteli, ne bismo to bolje izveli! A sad svi na presvlačenje“, i ja otvorih oči.

Neka zapuštena i raščupana ženica uđe u sobu sa crnom plastičnom kesom i ubaci unutra cveće sa sve saksijama, savršeno okrugli keks sa sve poslužavnikom i prazne kutije sa džinovskim okruglim keksom nacrtanim na prednjoj strani rasute na sve strane.

Ugašeno je sunce koje je bacalo odsečak narandžastog i toplog svetla u središte prostorije. Neki zdepasti čovečuljak prebací ga preko ramena i odnese.

Čak i prozor, koji je do tada gledao na zelenu i sjajnu livadu, umotan je i uvezan kanapom.

Najlepša žena koju sam ikada videla otvori najveća usta koja su se ikada otvorila i ostade na tren tako izobličena. A onda poče polako da ih zatvara, izbacujući vazduh i zvuke kao foka.

„Do sto đavola, tako sam umorna!“, frknu na kraju. I strovali se na krevet, raširenih ruku i nogu.

Sedeći i dalje pored nje, najlepši čovek koga sam ikada videla protrla lice obema rukama.

„Da znaš. Ako samo vidim još jedan od onih keksova, povratiću“, i zapali cigaretu.

Ona se tromo podiže na laktove.

„Daj i meni jednu“, reče.

On joj stavi u usta svoju cigaretu i zapali novu.

Vukući naduvenu i kvrgavu crnu plastičnu kesu ka izlazu, zapuštena i raščupana ženica upali neonsko svetlo. Soba postade beličasta.

Zdepasti čovečuljak izvuče utikač povetarca i odnese ga onako kako je prethodno odneo i sunce, preko ramena.

Posle samo nekoliko sekundi počeh da se znojim.

Pošto ga više nisu rasterivale lopatice ventilatora, dim se pretvori u svetlosivog crva, koji poče da gmiže naokolo.

Isti onaj muški glas od maločas viknu izdaleka: „Polazite, ljudi! Kroz jedan sat imamo avion. Večeras snimamo, s vama ili bez vas.“

Najlepša žena koju sam ikada videla i najlepši čovek koga sam ikada videla ustadoše, baciše opuške na pod i zgaziše ih, pa prodoše pored mene kao da me nema.

Plavokosa i stamena žena ubaci korpu u kojoj sam se nalazila u automobil i stavi je na sedište pored svog.

Zavali se na naslon za glavu i lupnu prstima po tankom crnom upravljaču. Onda se okrenu ka meni, zavuče ozbiljno lice u moju korpu i, smeškajući se nervozno ali i radosno u isti mah, reče:

„Mada ne razumeš i ne govorиш, ipak ču ti to reći, tek da te obavestim. Ako bilo kome nešto zucneš, kunem se da ču te prodati Ciganima. Oni dobro plaćaju, znaš? Naročito bucmašte četvoromesečne devojčice. Upozoren, spasen...“

Onda se zadovoljno zacereka. Ubaci ključ u bravu i okrenu ga. Motor se upali uz veliku buku.

Pa dobro.

Najlepša žena koju sam ikada videla očigledno nije moja majka, a najlepši čovek koga sam ikada videla nije moj otac. Sunčeva svetlost može da se proizvede pomoću električne struje, a moja dadilja je upravo dopunila platu tako što me je, krišom od mojih roditelja, naterala da snimim televizijsku reklamu za keks sa ječmenim sladom. Rodila sam se kobajagi, ali sam svakog trena izistinski mogla da završim u ciganskoj čergi. Očigledno je moje pravo rođenje bilo toliko beznačajno da ga čak ni ja nisam primetila.

Samo jedno pitanje.

Ako savršeno okrugao keks nije dovoljno jemstvo za bolji svet, kako ču ikada smoći hrabrost da ponovo zažmurmim?